

π. Θεόκτιστος Αλεξόπουλος, ο γέροντας που τιμάται για την προσωπικότητα και το πλούσιο έργο του

[Ορθοδοξία / Μορφές](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2a46eOw>]

Ως προς τη μέριμνα του π. Θεοκτίστου δια τα υλικά πράγματα της Μονής, ας σημειωθούν επιγραμματικά τα ακόλουθα[1]: Προμήθεια τροφίμων, ρούχων και άλλων χρεωδών (1948), ελαιοχρωματισμοί ξύλινων μερών, διόρθωση σκεπής κ.λπ. (1948), κατασκευή του γύψινου τέμπλου του ναού του Αγίου Αθανασίου Χριστιανουπόλεως (με δαπάνες Ιω. Πολυγένη - 1950), κατασκευή κωδωνοστασίου του ίδιου ναού (1950), κατασκευή ικριωμάτων στο γεφύρι του Κόκορη (1950), επιτυχείς προσπάθειες για την επιστροφή στη Μονή του κτήματος στον Μανιταρόκαμπο (1952 - 1959), τοποθέτηση γεννήτριας ηλεκτρικού ρεύματος (1952, πριν το μοναστήρι συνδεθεί με τη Δ.Ε.Η., δωρεά Ιω. Πολυγένη), επισκευή της οικίας, που βρίσκεται έξω από το κύριο κτιριακό συγκρότημα (1953 - 1954), κατασκευή γέφυρας Χαστούπη στον Λούσιο για τη μετάβαση από τη Μονή Προδρόμου στη Μονή Φιλοσόφου (1953), δημιουργία εργαστηρίου αγιογραφίας στον παλιό ναό του Αγίου Αθανασίου (1954), επισκευή του ιστορικού Λινού των

Κολοκοτρωναίων της εγκαταλειμμένης Μονής Αιμυαλών (1956), μεταφορά ποσίμου ύδατος από τις πηγές Δραΐνας - Δάφνης και κατασκευή υδραγωγείου (1956 - 1957, 1962), κατασκευή δύο μεγάλων δωματίων για τους ξένους (1957), αγορά οικίας στη γειτονική Στεμνίτσα για να παραμένουν οι μοναχοί, όταν χρειάζεται να διανυκτερεύσουν εκεί (1957) και στη συνέχεια επισκευή της (1960 - 1961), απόκτηση έξι διαμερισμάτων στην Αθήνα (οδός Αριστοτέλους 103), από αντιπαροχή του σπιτιού, που το 1890 είχε αγοράσει το μοναστήρι με χρήματα των μοναχών του Δανιήλ Σωτηρόπουλου, Χρύσανθου Δημητρακόπουλου, Καλλίστρατου Συνοδινού και Πολύκαρπου Ξύδη (1959 - 1961), επισκευή υδραγωγείου Μονής (1960, 1962), κατασκευή αμαξιτής οδού Στεμνίτσας - Μονής (1960) και στη συνέχεια ασφαλτόστρωσή της (συνεχίζεται), τηλεφωνική σύνδεση (1960), κατασκευή στέγης και υδραγωγείου της Μονής Αιμυαλών (1962) καθαρισμός και συντήρηση της εγκαταλειμμένης τότε γειτονικής ιστορικής Μονής Φιλοσόφου (1962 και κατόπιν), ανακαίνιση του κτιριακού συγκροτήματος της Μονής Προδρόμου, που πολλά μέρη του κινδύνευαν με κατάρρευση (αντικατάσταση λαμαρινένιας στέγης, κατασκευή ξύλινου πατώματος, οπλισμός των ξενώνων με σκυρόδεμα κ.λπ. - 1964 - 1969), αξιοποίηση Μετοχίου Αγίου Κωνσταντίνου Φιλοπάππου Αθηνών (τακτοποίηση κληροδοτήματος Κ. Κουρούση - 1965 κ.κ.), ελαιοχρωματισμός ναού Αγίου Αθανασίου (1967), κατασκευή σύγχρονου τυροκομείου (1967), εγκατάσταση πριονοκορδέλας (1968), διόρθωση δρόμων κ.λπ. (1968), ηλεκτροφωτισμός της Μονής από τη Δ.Ε.Η., υδροχρωματισμοί και πλακοστρώσεις της Μονής (1969 κ.κ.), συντήρηση από την Αρχαιολογική υπηρεσία του βυζαντινού ναΐσκου του Αγίου Ανδρέα στην αρχαία Γόρτυνα (1970), ανέγερση κοντά στο μοναστήρι του ναού της Μεταμορφώσεως (με δαπάνες Ιω. Σαββόπουλου - 1972 - 1973), κατασκευή από Μ.Ο.Μ.Α. αυτοκινητόδρομου Μονής - Ελληνικού (1972), φιλοξενία Κατώτερης Ιερατικής Σχολής (1976 - 1982), νέα έργα συντήρησης της Μονής (1990 - 1994), συντήρηση Καθολικού και κελλιών Μονής Φιλοσόφου (1990 κ. κ.), επισκευή Καθολικού και ανέγερση ερειπωμένων κελλιών, σε συνεργασία με την Αδελφότητα Ατσιχωλιτών, της εγκαταλειμμένης Μονής Καλαμιού κοντά στον Λούσιο (συνεχίζεται) κ. ά.

Παράλληλα ο π. Θεόκτιστος από το 1948, που ανέλαβε την ηγουμενεία, καθιέρωσε και τους νεότερους Κώδικες της Μονής Προδρόμου και της Μονής Φιλοσόφου, που τους ενημερώνει ο ίδιος τακτικά, καθώς και Ημερολόγιο συμβάντων. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί πως, άνθρωπος με αισθητική καλλιέργεια, ασχολείται από δεκαετίες ήδη και με τη φωτογράφιση θρησκευτικών και ιστορικών μνημείων της περιοχής, τοιχογραφιών κ.λπ.

Για τη δραστηριότητά του αυτή, ο π. Θεόκτιστος δεν αγαπάται και τιμάται μονάχα από το λαό των επαρχιών Γορτυνίας και Μεγαλοπόλεως, αλλά και ευρύτερα, από αρχιερείς, ακαδημαϊκούς, καθηγητές πανεπιστημίου κ. ά., ενώ πολλές είναι οι σχετικές αναφορές στον τύπο[2]. Από τις τιμές, που του έχουν αποδοθεί, μνημονεύουμε εκείνη της Παγγορτυνιακής Ένωσης, που έγινε στην Αθήνα στις 7 Ιουνίου 1992.

Παραπομπές

1. Για την προσωπικότητα του π. Θεοκτίστου και το έργο του βλέπε: Βασ. Χαραλαμπίδου, Η Μονή Προδρόμου Γορτυνίας, Αθήνα 1969, σσ. 81 - 82 - Του ιδίου, Η Μονή Προδρόμου Γορτυνίας, Αθήνα 1988, σ. 31 - Θεοδ. Αθ. Μαραγκού, Ο αγιασμένος χώρος της Ιερός Μονής Προδρόμου Γορτυνίας, στα «Μάραθα - Επετηρίδα 1998», σσ. 125 και 131 - 133 - Ν. Κωστάρα, Το Ημερολόγιον ενός μοναχού στον πόλεμο του Σαράντα, στην εφημ. «Γορτυνία», φ. 113 (293), Νοέμβριος 1995. Βλ. επίσης τους Κώδικες και τα Ημερολόγια για τις Μονές Τιμίου Προδρόμου, Φιλοσόφου και Αιμυαλών.

2. Υπάρχουν πολλά δημοσιεύματα στις τοπικές εφημερίδες και περιοδικά «Αρκαδικά», «Γορτυνία», «Δημητσάνα», «Ζάτουνα», «Πνοή της Γορτυνίας», «Φωνή της Γορτυνίας» κ. ά., καθώς και στην εφημ. «Ορθόδοξος Τύπος» Αθηνών, φ. 836/28 -4- 1989 και φ. 988/4-9-92.

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Θεοκτίστου Αλεξόπουλου, Καθηγουμένου Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας, «Ημερολόγιον, το οδοιπορικό ενός μοναχού στον πόλεμο του '40 (28.10.1940 - 11.6.1941)», σελ. 5-16, Έκδοσις Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας - Στεμνίτσα Αρκαδίας, Αθήνα 1999.

<http://bitly.com/2aerAca>